

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของเพศและอายุกับการวางแผนการเงิน เพื่อชีวิตหลังเกษียณอายุราชการของพนักงานมหาวิทยาลัย ในมหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร แม่สอด เพศ และอายุที่แตกต่างกัน มีการวางแผนการเงินเพื่อชีวิตหลังเกษียณอายุราชการ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่สถานภาพที่แตกต่างกัน มีการวางแผนการเงินเพื่อชีวิตหลังเกษียณอายุราชการ ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และด้านการออมและการลงทุนหาผลประโยชน์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยเรื่อง การวางแผนการเงินเพื่อชีวิตหลังเกษียณอายุราชการของพนักงานมหาวิทยาลัย ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร แม่สอด ในส่วนด้านการออมและการลงทุนหาผลประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากบุคลากรอาจยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุนประเภทต่างๆ ไม่มากนัก ฉะนั้น ควรมีการส่งเสริมให้ความรู้แก่บุคลากรในเรื่องการลงทุนในด้านต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินสู่การเตรียมความพร้อมเพื่อชีวิตหลังเกษียณ

ข้อเสนอแนะในการทำงานวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาในแบบเชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและละเอียดมากยิ่งขึ้น และควรทำการศึกษากลุ่มอาชีพอื่นๆ เพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลการวางแผนการเงินของกลุ่มประชากรที่ครอบคลุมและสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้หรือให้ความรู้ให้กับบุคคลในอาชีพอื่นหรือประชาชนทั่วไปให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมากยิ่งขึ้น

การวางแผนการเงินเพื่อชีวิตหลังเกษียณอายุราชการ ของพนักงานมหาวิทยาลัย

ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร แม่สอด

Financial planning for life after retirement of university officer
in The Kamphaeng Phet Rajabhat University Maesot.

พรรชพร เครือวงษ์

การเกษียณอายุ เป็นสิ่งที่บุคลากรในหน่วยงานราชการทุกคนจะต้องเจอเมื่อมีอายุครบ 60 ปีบริบูรณ์ การวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุราชการจึงมีความสำคัญมาก เพราะเมื่อทุกคนมีอายุมากขึ้น เวลาในการลงทุนทางการเงินก็จะน้อยลง อีกทั้งเมื่อเกษียณอายุไปแล้วบุคคลอาจไม่มีรายได้เหมือนตอนที่ยังปฏิบัติงานอยู่ ทุกคนจึงควรเตรียมความพร้อมทางการเงินก่อนเกษียณอายุ อีกทั้งสังคมไทยปัจจุบัน ผู้คนสมัยใหม่ให้ความสนใจหรือใส่ใจกับการวางแผนทางการเงินเพื่อชีวิตในอนาคตมากยิ่งขึ้น

การวางแผนทางการเงินนั้นมิได้หลายรูปแบบ เพราะเป้าหมายของการออมการลงทุน หรือความต้องการในการใช้เงินหลังการเกษียณอายุของแต่ละคนไม่เท่ากัน บางคนเลือกที่จะออมไว้ในธนาคาร บางคนเลือกที่จะลงทุนในสินทรัพย์ เช่น บ้าน ที่ดิน ทองคำ เป็นต้น บางคนเลือกที่จะลงทุนไว้ในหลักทรัพย์ต่างๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการวางแผนในการออมและการลงทุนในรูปแบบที่ต่างกัน ซึ่งบุคคลแต่ละคนมีการยอมรับความเสี่ยงที่ไม่เท่ากันโดยเฉพาะบุคคลที่มีอายุน้อย ๆ อาจลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงสูงได้มากกว่าบุคคลที่มีอายุใกล้จะเกษียณหรือเกษียณแล้ว ดังนั้นในการวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณจะต้องจัดทำแผนการออมและแผนการลงทุนเพื่อการเกษียณที่เหมาะสมกับตัวเองอีกด้วย (ปริชา กิจโมกษ์, 2554)

ดังนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจทำการศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนการเงินเพื่อชีวิตหลังเกษียณอายุราชการของพนักงานมหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร แม่สอด ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพมั่นคงและมีรายได้สม่ำเสมอในช่วงก่อนการเกษียณอายุราชการ แต่จะไม่มีรายได้หลักเมื่อได้เกษียณอายุไปแล้ว เมื่อทราบผลการศึกษาวิจัย สามารถเผยแพร่ให้ความรู้ และสามารถสร้างแรงจูงใจในการเตรียมความพร้อมในการวางแผนการเงินเพื่อชีวิตหลังเกษียณ การวางแผนการเงินเพื่อชีวิตหลังเกษียณมีความจำเป็นต้องทำการศึกษาวิจัยเพื่อเพิ่มองค์ความรู้แก่ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นแนวทางในการศึกษาพื้นที่อื่นต่อไป

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ พนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร แม่สอด จำนวน คนที่มีอายุระหว่าง 25-60 ปี โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

ผลการวิจัยเรื่อง การวางแผนการเงินเพื่อชีวิตหลังเกษียณอายุราชการของพนักงานมหาวิทยาลัย ในมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร แม่สอด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 52.50 มีอายุระหว่าง 25-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 55 และมีสถานภาพสมรสคิดเป็นร้อยละ 52.50 ด้านการวางแผนการเงินเกี่ยวกับชีวิตหลังเกษียณของบุคคลกรในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสำหรับด้านนี้พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามลำดับแรก ได้แก่ การวางแผนการใช้จ่ายเงินในเรื่องการซื้อสินค้าเพื่อการอุปโภคบริโภคในแต่ละเดือน อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ การวางแผนทางการเงินเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย, การวางแผนใช้จ่ายเงินในแต่ละวันเกี่ยวกับค่าอาหารประจำวันหรือประจำเดือน, การวางแผนการใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับการท่องเที่ยวหรือพักผ่อน อยู่ในระดับมาก การวางแผนเกี่ยวกับยานพาหนะและการเดินทาง อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยเลขคณิตน้อยที่สุดได้แก่ การวางแผนการใช้จ่ายเงินในการซื้อเครื่องนุ่งห่ม อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา ได้แก่ ด้านการสำรองไว้เพื่อฉุกเฉินและการบริหารความเสี่ยง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสำหรับด้านนี้พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามลำดับแรก ได้แก่ การบริหารการเงินโดยการทำประกันชีวิตหรือประกันสุขภาพ อยู่ในระดับมาก) รองลงมาได้แก่ การแบ่งเงินสำรองไว้กรณีเจ็บป่วย เพื่อฉุกเฉิน, การวางแผนการเงินด้าน การศึกษาในอนาคตสำหรับบุตรหลาน อยู่ในระดับมาก